

székhely 9021 Győr, Király u. 17.
postacím 9002 Győr, Pf. 693
telefon +36 96 322 695
www.romer.hu

RÓMER FLÓRIS
Művészeti és Történeti
Múzeum
nyitott színes eleven

Szakmai beszámoló az 50. Győri Művésztelepen folyó szakmai munka NKA támogatása kapcsán

Minden év júliusában a Rómer Múzeum meghívására, külföldi és magyar képzőművészek érkeznek Győrben, hogy három hétig városunkban éljenek és alkossanak. A korábbi évek gyakorlatához hasonlóan, a résztvevő művészek lehetőséget kaptak arra, hogy a Győri Grafikai Műhelyben, a múzeum papírrestaurátor műhelyében és a múzeum épületeiben kialakított alkalmi festőműtermekben dolgozzanak, a jól ismert alkotói módszerek mellett, új, számukra eddig kevésbé ismert technikákat is kipróbáljanak. A résztvevő művészek a múzeum főépületében, az Esterházy-palotában (Győr, Király utca 17.) esti beszélgetések során a győri közönségnek is bemutatkoztak. A művésztelep hagyományosan a három hét alatt készült alkotásokból rendezett kiállítással zárult. A program a z NKA szakmai támogatásával valósult meg.

ABSTRACT

50. Győri Művésztelep | Kiállítás

2018. július 31 - szeptember 2.

Megnyitó: 2018. július 30. 18.00-20.00

Rómer Flóris Művészeti és Történeti Múzeum

A művésztelepen részt vett művészek bemutatása:

Bernát András (1957)

Az elmúlt tíz-tizenöt évben képei több szempontból is határ-helyzeteket „ábrázolnak”, miközben önmaguk is – mint megformált tárgyak – egy jó értelemben vett ambivalencia megtestesülései. A festmények monokrómak, vagyis egy-színűek, ám ez a látszat, s nem csak azért, mert nincs tiszta monokrómia, hanem mert Bernát András egyrészt színeket rejt a fény révén a színbe, másrészt: fémszemcséket kever a szerves pigmentek közé, aminek révén a felület selymes-irizáló, gyakran opálos-színváltó, élő testté válik. Testté válik tehát a sík (persze, ez a festészet egyik örök dilemmája: miként lehet síkon testet „fogni”), ám itt ez anélkül esik meg, hogy a művész a perspektívával kezdene mechanikusan bibelődni; az első pillantásra pusztán a fény és a nézőpont váltásból lírai-teszt illúzió keletkezik, de ha szigorúbban nézzük a szín-játékot, rá kell csodálkoznunk, hogy konstruálatlan, kiíratlan geometriai helyzetek teremtik meg a megtestesülést. (Hajdu István)

Erdélyi Gábor (1970)

Erdélyi Gábor egész munkásságának központi kérdése a percepció problémája. Élképeinél eldönthetetlen, hogy az élek pontosan hova is tartoznak, a kép oldalához vagy a fallal párhuzamos főnézetű területhez? Mintha Wittgenstein mondatát mantrázná alkotás közben: "Minden, amit látunk másképp is lehet, a dolgoknak nincs a priori rendje." Ezzel nagyban összefügg, hogy bár alapvetően képekkel van dolgunk, mégis felmerül a kérdés: műfaji értelemben pontosan mi is az, amit látunk? Lehet azt mondani, hogy tágítja a kép műfajának határait, de a festménytől elvárt két dimenzió elhagyása és három dimenzióba fordulása, térbe való kiterjedése jogosan bizonytalanít el minket. [...] A legfontosabbnak azt tartom Erdélyi Gábor művészetében, művészi attitűdjében, hogy felszabadítja a képet, mintha el akarná tüntetni azt, hogy kilökjé a világba. (Farkas Viola)

Fehér József (1982)

Papír, len, pigment. Szofisztikált rend és uralkodó egyszerűség jellemzi Fehér József textiltervező iparművész legújabb objektjeit. A kör alakban egymás mellé fűzött fehér négyszögek sorozatát az elmozdulás lehetőségét megteremtő játék kíséri. A szabályos ritmusból kiragadott geometrikus forma ellentéte a lágy organikus felület, az arányos hosszúságban a merített papírlapok rövidebb oldalára applikált minimális textilelem, a színezett len fonál. A matt papír, a mercerezett len fénye, és a finom pigment aprólékosan választott árnyalata eredményezi a centrális forma kiegyenlített harmóniáját. (Grászli Bernadett)

Forgó Árpád (1972)

A látványelvű festészettől induló absztrakt pályája az anyagokkal való intenzív kísérletezési időszakot követően nemzetközi rezidencia programok során bontakozott ki. A kétezres évek közepének kísérletei nyomán a táblakép térbeli lehetőségeinek vizsgálata került alkotói gyakorlatának fókuszába. A tradicionális műfaji keretek szélső, plasztikával közös határterületeit vizsgálja. Tiszta színekből és monokróm felületekből építkező struktúráiban a művész a festészet utáni absztrakció által felvetett kérdéseket gondolja tovább a nemzetközi kortárs festészet kontextusában. Stílárís tekintetben a geometrikus absztrakció konkrét művészeti irányzatához, valamint a formázott vászon tendenciájához köthető karakteres formanyelve rokonítható a magyar neoavantgárd nyugati orientáltságú geometrikus törekvéseivel. (Magyar Fanni)

Halmi-Horváth István (1973)

Halmi-Horváth István finom, lebegő formái a klasszikus avantgarde és a konstruktivizmus hagyományait a pop-art intenzív színhasználatával, szabad, improvizatív komponálási móddal ötvözi. Alkotói tevékenysége az organikus formszerveződés és a geometrikus nyelvezet közös vonásait kutatja. 2008-tól kísérleti papírmunkákat készített, amelyekben a geometrikus festészet kötetlenebb kifejezési lehetőségeit vizsgálta pauszpapírból hajtogatott modelleken keresztül, amelyek szervesen kapcsolódnak új táblaképeihez. Geometrikus kísérleteiben az 1980-as évek vizuális világa idéződik fel.

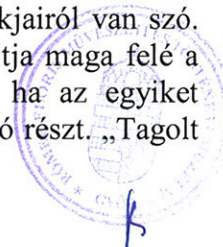
„Halmi-Horváth István kompozícióit az áthatások és a forgatások szervezik. Kollázs-jellegű, 'hajtogatós' építkezése, sűrű szerkezetessége, felszabadult játékossága egy újfajta rendképződés felé mutat. A tūpontos körvonalú síkidomok és a ragyogó színelületek összetett formaviszonylatokat alakítanak ki.” (Mészáros Zsolt)

Szabó Dezső (1967)

Szabó Dezső munkái minden egyéb mellett mindig a fotográfiáról is szóltak. Az utóbbi négy sorozata viszont már elsősorban csak a képről, amely mindig fotografikus úton jön létre. Az eddigi művet tekintve a kérdésfeltevés a monokróm korszak után úgy módosult, hogy mik a különbségek a kép létrehozásának technikájában, az eljárásban – a technika szó szoros, nem újkori és újkori értelmében – a fotográfia és a festészet esetében. Itt nem a hagyományos vita újraélesztése volt a tét, hanem annak vizsgálata, hogy a két eltérő médium esetében miből áll elő az, amit képnek nevezhetünk. A fotográfia esetében ez a sajátságosság nem elsősorban az index, ikon vagy szimbólum fogalmak vagy az anyaghasználat felől ragadható meg, nem a realizmus (a valóság lenyomata), illetve a képzelőerő közötti különbségtételben érhető tetten, nem a „valóságábrázolás” különböző módozatai felől közelíthető meg, hanem szó szerint a felhasznált anyagok és azok alkalmazása közötti különbségekben, amelyek végső soron mindig a képben, mint alkotásban összegződnek. (Pfisztner Gábor)

Varga Bertalan (1986)

A geometrikusság a művész számára nem az organikusság ellentéte. Nem is annak biztos alapokon nyugvó rejtett struktúrája és mögöttes váza. Nem alá – vagy fölérendeltje. A geometria nála egy „megfagyott” vagy visszavezetett, elemibb organikusság: ugyanannak a mozgásnak és energiának csak egy más mértékű intenzitása és megjelenési formája. Az erőknek eltérő arcairól és maszkjairól van szó. Arc, amikor a belső méri magát a külsőn, maszk, amikor a külső torzítja maga felé a belsőt. A geometria és az organikusság is így csúszkál egymáson: ha az egyiket kiválasztja, mindig a másikat kell keresnie benne. Mindig a még hiányzó részt. „Tagolt

székhely 9021 Győr, Király u. 17.
postacím 9002 Győr, Pf. 693
telefon +36 96 322 695
www.romer.hu

RÓMER FLÓRIS
Művészeti és Történeti
Múzeum
nyitott színes eleven

(azaz geometrikusan szertelen körvonalú) festményeit mintha a mindenkori, képzeletbeli keretből való kilépés vágya mozgatná. Mindez a folyamatos mozgás implikációit hordozza. (Aknai Katalin)

Győr, 2019. 05. 23

Grászli Bernadett, múzeumigazgató